

Klatovy, 20. listopadu 1949.

303

Z á p i s o v ý p o v ě d í.

Dnešního dne byl předveden

Jan Prantl

nar. 8. 9. 1919 v Klatovech, okr. týž, příslušný do rodiště, ženatý, české národnosti, řím. katolík, syn Rudolfa a Marie roz. Mauleové, manželka Helena roz. Lukášová, otec 1 dítěte, soukromý úředník, četař v záloze, bytem Klatovy čp. 312/IV.

a udává:

Popírám, že jsem již někomu poskytl pomoc při ilegálním přechodu hranic. Pokud vím, nezabýval se touto činností nikdo z mých známých zejména ne Dr. Jiří Krbec, František Wiendl. Jsem zaměstnán v NP Šumavan v Klatovech jako úředník - expedient a skladník hotových výrobků a v této funkci jsem občas jezdil i s nákladním - dodávkovým vozem podniku. Je to americký vůz zn. Dodge - Truck, evid. značku si nepamatuji. Vozu jsem občas použil i pro soukromé jízdy. Celkem jsem vozem použil soukromě asi čtyřikrát, posledně dnes.

Dnes dopoledne od 8.30 hod. do 10 hod. jsem pracoval v podniku, kde jsem připravoval k odeslání zásilku košil pro Anglii. Pak jsem šel domů a o 12.30 hod. jsem s manželkou a děckem šel opět do podniku Šumavan 06, odkud jsme podle dohody odjeli s dalšími 6 zaměstnanci do Plzně na fotbal. Zájezdu, ku kterému jsme použili podnikového vozu se zúčastnili: ředitel Hodek ze závodu Šumavan 07, Vlček z podnikového ředitelství, Jannus ze závodu 01, Kalina Ladislav ze závodu 07, Přeněk Jaroslav ze závodu 06, Lávička ze závodu 01, dále moje manželka s dítětem a manželka Jaroslava Přeněka s dítětem. Vůz jsem řídil já.

Z plzně jsme se vrátili asi o 17 hod. Již před tím jsem měl vyjednáno, že si vozidlo vypůjčím na dnes večer pro přepravu jablek. Svolení k tomu mně dal Vlček, který si vůz k cestě do Plzně vyžádal od podnikového ředitelství. Já jsem však pro jablka jet nechtěl. To byla pouze záminka poněvadž jsem měl vyjednanou schůzku se svým bývalým děvčetem Vlastou Šlehoferovou a Kalu. Měli jsme se sejít kolem 18 hodiny v Beňovech u kovárny. Vůz jsem si vzal proto po příjezdu z Plzně před dům v němž bydlím. Asi o 17.15 hod. přišel za mnou František Wiendl a když jsem mu a mojí manželce řekl, že jedu pro jablka prohlásil, že pojede se mnou. Z domova jsem pak odjel mezi 17.30 - 17.45 hod. a do Beňov jsme proto přijeli po státní silnici

před 18 hodinou.a zastavili jsme před kovárnou.Šlehoferová přišla na místo schůzky až po 18 hodině a zdrželi jsme se spolu asi 3/4 hodiny.Wiendl mezi tím čekal na mne ve voze.

Po rozhořdu se Šlehoferovou jsem pak s Wienslem odjel dále po státní silnici směrem k Domažlicům a dojeli jsme až před obec Hlubokou,kde jsme na rozcestí obrátili.Při cestě tam jsem řídil

vůz já,při zpáteční cestě Wiendl.Do Koryt pro jablka jsem nejel přes to,že jsem to manželce tak řekl.

Dra Krbce jsem viděl posledně tuším v pondělí v nemocnici kde jsem se byl ptát na zdravotní stav našeho ředitele Jindřicha Steinbacha,který ~~je~~ zde byl v léčení.Od této doby jsem se s ním nesešel a neviděl jsem ho ani dnes.Zejména jsem se s ním nesešel v Beňovech a on mně zde nikoho nepředával.

Pistoli jsem měl s sebou proto,že jsem již v bezpečnostních zprávách slyšel,že jsou přepadávána auta a proto jsem si ji vzal pro vlastní sebeobranu.Pistoli jsem si vzal z domova před odjezdem na schůzku,jinak ji při sobě nenosím. Že byla připravena k okamžitému použití jsem ani nevěděl.a nemohu vysvětlit,jak se náboj dostal do hlavně.

Mám vlastní motocykl Indiána se sídecarem, evid. zn. 223-Č-Kt. Na tomto jezdím dosti často.Nikdy jsem ho nepoužil k převážení lidí ke hranici,poněvadž jsem se touto činností vůbec nezabýval.

Řečeno, schváleno, podepsáno.

Vyslýchající:

[Handwritten signature]

Vyslýcháný:

[Handwritten signature]

Zápis o výpovědi.

Byl z vazby předveden

Jan PRANTL

soukromý úředník, zaměstnán jako expedient a skladník v NP SUMAVAN v Klatovech, bytem v Klatovech čp. 312/IV, okr. Klatovy, nar. 8. 9. 1919 v Klatovech, příslušný do Klatov, ženatý, české národnosti, čsl. státní příslušnosti, manželka Helena roz. Lukášová, otec 1 dítěte, četař v záloze, rodiče Rudolf a Marie roz. Mauleová, otec zemřel, matka žije v Klatovech-Rybníčky 60/II, okr. Klatovy, vydělá měsíčně 3.400.- Kčs, stará se o manželku a jedno nezaopatřené dítě, nemajetný a udatlivě zachovalý.

Vyslýcháný upozorněn na trestní následky nepravdivých údajů, vypovídá:

Všeobecně:

Jsem synem krejčovského dělníka, matka tovární dělnice, t.č. má samostatnou živnost-mandluje v Klatovech čp. 60/II-Rybníčky. Vychodil jsem 5 št. obecné a 4 měšťanské školy v Klatovech, a 2 třídní obchodní škola v Klatovech. Po vyjití ze školy jsem byl na praxi u fy. Zunterstein v Klatovech a ježto pro nedostatek práce jsem byl propuštěn. V roce 1936 jsem nastoupil 1. 10. aktivní vojenskou službu u dragounského pluku 4 v Klatovech, kde jsem sloužil do 30. 3. 1939, kdy jsem byl propuštěn do civilu jako četař v záloze. Během okupace jsem byl zaměstnán u býv. fy. Iršma v Klatovech, jako úředník do 30. 3. 1948. Od této fy. jsem vystoupil proto, ježto moje tehdejší Jana Lukášová z Klatov onemocněla a já jsem jí vypomáhal vésti živnost s koženi a paří. V roce 1949 v únoru po jejím uzdravení jsem byl přijat do národního podniku PAMAR nyní SUMAVAN-továrna na prádlo v Klatovech, jako skladník a expedient, kde jsem působil až do svého zatčení. Mám jednoho bratra Rudolfa, ženatý, zaměstnán jako řezník na jatkách v Klatovech a sestru Marii, provdanou Prášilovou v Praze-Michle Horní ul. Jiné sourozence nemám.

Politicky:

Do roku 1945 jsem nebyl nikde politicky organizován. Po roce 1945 vstoupil jsem do strany soc. demokratické, avšak nebyl jsem nijak činný-bez funkce-, po sloučení této strany po únorových událostech se stranou KŠO, vstoupil do strany KŠO, a byl jsem prověřen.

K v ě s t i:

U fy. NP SUMAVAN jsem zaměstnán jako skladník-expedient od 1. 3. 1949. Tato firma vlastní dodávkové auto zn. BOBBER-TRUCK, evidenční čísla si nepamatuji. Celkem jsem si vypůjčil od této firmy pro soukromé účely asi 3x toto auto a to jednou pro brašnory, pro cement a pro prkna do lab. foto jsem si vypůjčil od fidiče Hase, který se unou 1x jel pro cement a
Cetl:

strana k zápisu o výpovědi Jana PRANTLA.

78

pro prkna a pro braabory jsem si odvezl sám. Nikdo z vedoucích úředníků o těchto jízdách nevěděl. Od 3.10.1949 jsem v podniku zaměstnán jako dopravní referent VLŮEK, který má na starosti provoz a motorová vozidla.

Dne 12.11.1949 /v sobotu/ navštívil jsem dopoledne v nemocnici v Klatovech ředitele podniku ŠUMAVAN Jindřicha STEINBACHA, který zde byl operován na slepé střevo. Dotazoval jsem se nemocného STEINBACHA na jeho zdraví, zdržel jsem se u něho asi 30 min a když jsem odcházel z pavilonu, sešel jsem se na chodbě s lékařem MUDr. Jiřím KRBEEM. Dotazoval jsem se jej na stav ředitele STEINBACHA a při této příležitosti mě Dr. KRBEK žádal, zda-li bych mu nemohl nějak vypomoci, že potřebuje nějaké lidi dopravit ilegálně přes hranice, dále sdělil, že tyto lidé by na mě někde čekali a že já bych je potom měl převzít do auta a dopravit k hospodě za LOUCÍM. Při tom podotkl, že přesný termín odchodu těchto lidí mě ještě sdělí. Podotkl, že tyto lidé mě budou očekávat u hospody u Beňov. Potom jsem se s Dr. KRBEEM rozešel. Tato debata na chodbě pavilonu trvala asi 10 minut.

Dne 13.11.1949 volal mě telefonicky do podniku ŠUMAVAN v dopoledních hodinách Dr. KRBEK do kanceláře a sdělil mi, že v neděli t. j. dne 20.11.1949 o 19.30 hod. mám čekat u Beňov autem, že je vše připraveno. Tím byl ukončen rozhovor a já jsem všemu rozuměl.

Dne 14.11.1949 sešel jsem se náhodně myslím, že v Pražské ulici v Klatovech v poledních hodinách s Františkem WINDLEM z Klatov. WINDL mezi řečí mě žádal, že by potřeboval 3 osoby odvézt k hospodě za LOUCÍM, které hodlají uprchnouti za hranice. Sdělil jsem mu, že dosud mu nic určitého neslibuji, ješto nevím, bude-li možno si vypůjčiti od podniku auto, a dojednali jsme si schůzku na den 20.11.1949 /v neděli/ dopoledne v Balbínově ulici, kde sdělím, zda-li pojedou autem. Na to jsme se rozešli. Skutečně toho dne v 10 hod. dopoledne, když jsem se vracel z podniku, kde jsem balil zásilku košil do Anglie od 8.30 do 10 hod. sešel jsem se v Balbínově ulici u holiče Gachwentnera s Františkem WINDLEM. Tomuto jsem řekl, že auto dostanu a že pojedou. Zmínil jsem se mu o tom, že v 19.30 hod. budu čekat u hospody u Beňov. WINDL mě řekl, že tam ti lidé budou čekat. Dohodli jsme se, že WINDL toho dne kolem 19.15 hod. přijde ke mě do bytu a odtud, že ihned odejde domů do Beňov k hospodě a dále potom za LOUCÍM k hospodě. O Dr. KRBEKovi jsem se WINDLOVI nezmínil, jenom jsem mu řekl, že u

Dotl:

Prantla

strana k zápisu o výpovědi Jana FRANTLA.

79
76

toho dne v uvedenou hodinu budou čekat na mě 2 osoby rovněž u Beňov.

Dne 20.11.1949 kolem 12.30 hod. odejel jsem zainžený autem se svoji manželkou a děckem ve společnosti zaměstnanců podniku ŠUMAVAN a to ředitelem HODKEM ze závodu ŠUMAVAN 07, VLČKEM dopravním referentem podniku ŠUMAVAN, JANUSEM ze závodu 01, Ladislavem KALINGOU ze závodu 07, Jaroslavem PREŇKEM ze závodu 06, LAVIČKOU ze závodu 01 a manželkou Jaroslava PREŇKA s dítětem, do Planě na fotbalový zápas Viktorie-Plzeň-Bohemians. Tento zájezd povolil podnikový ředitel KRČIL z podnikového ředitelství ŠUMAVAN. Z Planě jsme všichni odejeli těsně před 16 hod. a vrátili jsme se do Klatov kolem 17 hod. Osazenstvo vystoupilo postupně v Klatovech a já jsem s autem a manželkou zajel domů. Vozidlo jsem nechal státi před domem. Kolem 19.15 hod. přišel František WINDL a společně jsme odejeli přes náměstí. Zde je malý omyl. Od svého domova jsme odejeli kolem starých dragounských kasárech, při trati k železničnímu viaduktu na státní silnici a odtud jsme odbočili kolem stadionu k Beňovům. Manželce při odchodu jsem řekl, že jedá pro jablka.

Cestou od domova až k Beňovům jsme nikoho nepotkali a zastavil jsem u stodoly, která je první v Beňovech po pravé straně ve směru jízdy proti kovárně. Vozidlo jsem řídil já. Za chvíli po zastavení přišel k autu jeden mě neznámý muž, otevřel si ze zadu auta dvířka a vstoupil dovnitř. WINDL se s oním mužem pozdravil a vystoupil z auta a sdělil mě, že jde za stodolu, odkud přiveče 3 osoby, abych na něj počkal. Mezi tím přišel druhý muž ze shora po silnici od Klatov a rovněž vstoupil do auta. Tento druhý muž byl vyšší postavy, silnější, pod nosením knírek. Jak byl oblečen mě není známo. Během asi 10 minut po příchodu druhého muže, přišel k autu František WINDL ve společnosti 3 osob, které měly s sebou cestovní kufry. Tyto osoby nasedly do auta. Podotýkám, že jsem neviděl, že by Dr. KRBOG přišel resp. přivedl onoho druhého strašného muže k autu a s Dr. KRBOGEM jsem nemluvil a ani jej neviděl, ješto jsem neustále seděl v autu. WINDL nasedl ke mě do auta a řekl jedem. Cestou k železničnímu přejezdu trati Beňovy-Klatovy nás nikdo nepředjel až na přejezdu, přesně si již nepamatuji nás předjelo osobní auto. Myslel jsem, že nás předjeli dvě auta, gabrioly osobní a si Ů-Kt-. Během jízdy někdo s pasažérů mě řekl, abych v případě kontroly prohlásil, že jedem na ženěšláckou brigádu. Na tuto poznámku

četl:

Frantla

-4-

80

strana k zápisu o výpovědi Jana PRANGLA.

jsem odpověděl, že v nečisti na zemědělskou brigádu se nejede.

Přijeli jsme k hospodě těsně za BOUČÍN a zde vyskočil František WINDL z auta a řekl, šezzenstvu, že za chvíli přijde a jim otevře. Já jsem zůstal sedět u volantu, takže nevím kam WINDL šel. Během několika vteřin přišel WINDL, otevřel zadní dvířka auta a osoby z auta vystoupily. Já jsem ihned zajel vpravo na cestu, kde jsem vozidlo otočil a zůstal jsem státi. Vystoupil jsem z auta, šel jsem ke společnosti, která vystoupila z auta a této jsem řekl, dbrou noc a šťastnou cestu a odešel jsem zpět do kázu. WINDL byl mezi společnostmi a o čem jednal a s kým jednal, mě není známo, ješto byla tma a také jsem neviděl, že by byla mezi společnostmi nějaká žena. Mluvílo se mezi společnostmi, avšak není mě známo, o čem bylo hovořeno. Během několika vteřin se vrátil WINDL a ihned jsme odejeli. Cestou zpět mě žádal WINDL, abych mu půjčil řízení. Jeho žádosti jsem vyhověl a WINDL jel resp. řídil auto sám. Cestou od zmíněné hospody, které se nachází za obcí BOUČÍN za železničním viaduktem vzdáleném asi 300m od viadukty po levé straně směrem na Domažlice až do zadržetí hlídkou Stb u Stadionu jsme nepotkali žádné vozidlo. Zde jsme byli kontrolováni, já jsem ihned vystoupil z auta, oběhl vůz ze zadu, kde jsem byl zadržen. Při zadržení jsem byl dotazován, zda-li mám zbraň, toto jsem popřel, avšak zbraň-pistoli Walter, ráže 7.65mm, kterou jsem měl ostře nabitou a uschovanou v náprsní levé kapse, mě byla hlídkou Stb odnata. Po předběžném výslechu jsem byl WINDLEM dopraven k VO-STB a dále do vazby okresního soudu v Klatovech.

Uvádím, že uvedenou pistoli jsem obdržel v revolučních dnech 7.5.1945 od škpt. Šimadla, jako člen bezpečnostního oddělení. Uvedenou pistoli jsem si schoval na památku a nemám na ní příslušný zbrojní pas. Uvedenou pistoli jsem si vzal na tuto jízdu proto a nabil ji z bezpečnostních důvodů, který probíhají rozhlasovými zprávami.

Cestou do Plzně na fotbal žádal jsem dopravního referenta VLČKA, aby mě zapůjčil vozidlo na dnešní večer, že si potřebuji přivést jablka z Koryt. VLČEK s tím souhlasil. Benzin na cestu do Plzně jsme hráčili všichni, společně a to 40 litrů. Po souhlasu VLČKEM jsem mu sdělil, že přijedu asi po 20 hod. a auto nechám státi na dvoře podniku, kde si jej řidiš ráno vysvedne.

MUDr. KRBEK znám velmi dobře jako lékař klatovské nemocnice a přišel jsem s ním do styku stran ilegálních přechodů

strana_k_zápisu_o_výpovědi_Jana_PÁRTLA.

jedině jednou a to, když jsem navštívil nemocného podnikového
ředitele STEINBACHA v klatovské nemocnici, kde na chodbě pa-
vilonu v nemocnici mě Dr. KRBEČ žádal, abych mu autem odvezl
několik lidí do Beňov a dále k hospodě za LOUČÍM a zde je
vyložil. Popírám, že bych již před tím poskytl nějakou pomoc
prostřednictvím MUDr. KRBEČE nějakým osobám pomoc za hranice
resp. je odvezl zmíněným autem a nebo sám na vlastní pěst,
že bych někoho dopravil na zmíněné nebo jiné místo. Rovněž
mě není známo, že by byl MUDr. KRBEČ v nějaké ilegální orga-
nisaci, která by se zabývala ilegálním převáděním osob, odchá-
zejících do zahraničí.

Rovněž s Františkem WINDLEM jsem nebyl v nějaké proti-
státní organizaci, která by se zabývala podobným způsobem.
Doznávám, že na žádost MUDr. KRBEČE a Františka WINDLA dopravil
jsem několik lidí o kterých jsem věděl, že hodlají uprchnouti
za hranice do předem stanovených míst, které mě ujednali
MUDr. KRBEČ a WINDL.

Dále doznávám, že WINDL jel se mnou do Beňov, kde přivedl
od stodoly 5 osoby a spolu jsme jeli potom všichni do hostin-
ce za LOUČÍM, kde WINDL opět vystoupil z auta a někam odešel.
Poznamenávám, že jsem vezl celkem mimo mě a WINDLA 5 osob,
které odešly za hranice. Byli mezi nimi nějaký generál mě
známo není a také tuto okolnost mě Dr. KRBEČ nesdělil.

Továrníka PÁRTLA a sodovkáře ERNOVCE z Klatov znám dobře
jako klatovák, avšak nikdy jsem s nimi v nějakou protistátní
činnost do styku nepřišel. Rovněž LOJZU neznám, nikdy jsem o
něm neslyšel a také o tomto jačnu se mě Dr. KRBEČ ani WINDL
nezmínil. Rovněž při rozloučení u hospody za LOUČÍM jsem s
ním nemluvil. Připouštím, že jsem mu podal ruku na rozlouče-
nou a přál jsem mu šťastnou cestu, avšak nevím zda-li to byl
LOJZO, ježto byla tma. Rovněž s Františkem KALAUNEM jsem
v tomto směru nepřišel do styku.

Popis uvedených osob si nepamatuji, ježto jsem seděl u vo-
lantu a při rozloučení byla již tma.

Že by byl mezi pasažéry generál jsem nevěděl ani tuto okol-
nost mě nikdo neřekl. Rovněž nevím, že by MUDr. KRBEČ doprovo-
dil uvedeného generála k autu. Já jsem uvedeného generála
viděl, když přišel sám do auta. MUDr. KRBEČ jsem od telefoníc-
kého rozhovoru se dne 16. 11. 1949 neviděl. Rovněž jsem neměl
ujednáno s MUDr. KRBEČEM, že po návratu mi budu hlásiti výale-

strana k zápisu o výpovědi Jana PRAVILA.

dek, jak celá akce proběhla. Rovněž mě není známo o tom, že by měla být nějaká žena prostředníkem zmíněnému generálu a toho- to že měla doprovodit ke Stadionu a zde jej převzít MUDr. KRBEČ.

S Janem ŠTORKEM se sice znám z Klatov, ale o jeho činnosti mě není nic známo a také nevím, zda-li byl zapojen s MUDr. KRBEČEM a WINDLEM, do nějaké protistátní organizace.

Ještě jednou doznávámže jsem věděl, že uvedené osoby hodla- jí uprchnouti do zahraničí a dopravil jsem je na zmíněné místo na žádost MUDr. KRBEČE a WIDLÁ z lidského soucitu.

Dále uvádím, že žádnou peněžitou odměnu od MUDr. KRBEČE a WIDLÁ jsem nedostal a ani žádná odměna mě nebyla nikým slí- bena. Zda-li měli zmínění nějakou finanční podporu od osob, které jsem dopravil na určené místo mě není známo.

Více nevím k podotknutí.

Veškeré údaje jsem učinil dobrovolně bez nátlaku ze strany vyšetřujících orgánů.

Skončeno, přečteno a podepsáno.

Vyslýchající:

*Handy
Wine*

Vyslýcháný:

Jan Právil

Archiv bezpečnostních složek